

Jak jsem potkal Františka Hezoučkého

VOJTĚCH KOTYZA

Při pohledu zpět mám pocit, že Františka znám celé věky, protože naše profesní dráhy probíhaly paralelně. Ovšem s tím rozdílem, že on zamířil s jistotou do „svého oboru“, a to přímo na první jadernou elektrárnu v tehdejší Československu. Já jsem naopak po studiu na plzeňské technice nastoupil na jednu z nejstarších tepelných elektráren, ale po založení Škody ZJE jsem neodolal a také se zapojil do oboru, který sliboval perspektivu.

Někdy v roce 1969 jsme v rámci společné pracovní skupiny Škoda-EBO připravovali provozní dokumentaci pro A1 a občas nám chyběly detailnější podklady o funkci některých systémů. V případě A1 se jednalo se o prototyp bloku, jehož funkci navrhli ruští koncepční projektanti. Nicméně, tehdy jeden starší kolega pravil, že Ing. Hezoučký z Bohunic by mohl pomoci, protože „ten ví vše“. To jméno mi uvízlo v paměti, i když jsem tenkrát netušil, že budeme léta úzce spolupracovat. Setkali jsme se pak na výstavbě jaderné elektrárny Dukovany, kde jsme měli na starosti její uvedení do provozu. František byl na straně vlastníka a provozovatele, já pak na straně generálního dodavatele technologie. Myslím, že jsme odvedli dobrou práci.

Díky této zkušenosti mohu jen potvrdit, že jméno František Hezoučký je neodmyslitelně spojeno s jadernou energetikou v naší zemi.